

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-147/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlović Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničarka, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 17. svibnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništavaju se Rješenje Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/17-01/870, URBROJ: 401-01/10-18-5 od 1. ožujka 2018. godine kojim se odbija žalba protiv rješenja Hrvatska narodna banka – HNB URBROJ: 810-VIII-966/R-2017-DH od 22. rujna 2017. te vraća na ponovni postupak Hrvatskoj narodnoj banci.“

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanim rješenjem tuženika odbijena je tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja Hrvatske narodne banke od 22. rujna 2017. kojim je odbačen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama.

Tužitelj u tužbi ponavlja navode pobijanog rješenja te tvrdi da iz tuženikovog rješenja i rješenja Hrvatske narodne banke proizlazi da postoji u elektronskom obliku evidencija o provedenim postupcima supervizije i dokumentima unutar koje se evidentiraju sva izdana rješenja iz članka 220. ZOKI-a te da je ta evidencija po samom sadržaju mnogo šira i nema karakter upisnika/očevidnika Sporazuma o razumijevanju iz članka 218. ZOKI-a odnosno izdanih rješenja iz članka 220. ZOKI-a. Stoga tvrdi da je pogrešno primijenjen članak 23. stavak 4. i članak 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže poništiti tuženikovo rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak Hrvatskoj narodnoj banci.

Tuženik je u odgovoru na tužbu tvrdi da se ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje u tekstu: ZPPI) jer da tužiteljev zahtjev zahtijeva izradu određene analize (odnosno stvaranje nove informacije). Navodi da su predmet tužiteljevog zahtjeva podaci o upisima sporazuma o razumijevanju iz članka 218. ZOKI-a i rješenja iz članka 220. ZOKI-a u očevidniku pa da

neosnovano tvrdi da je tražio presliku cijelog upisnika. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj od Hrvatske narodne banke tražio omogućavanje pristupa informaciji kroz dostavu preslike ili skeniranog upisnika/očevidnika za razdoblje 2012. do 2016. godine, 2017. godinu u koji se upisuju sporazum o razumijevanju iz članka 218. te rješenja iz članka 220. Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ 159/13., 19/15., 102/15. – dalje: ZOKI).

Prvostupanjskim rješenjem je odbačen navedeni zahtjev na temelju odredbe članka 23. stavka 4. ZPPI-a, jer je ocijenjeno da Hrvatska narodna banka ne posjeduje traženu informaciju.

Tužitelj je podnio žalbu protiv navedenog rješenja, povodom koje žalbe je tuženik donio pobijano rješenje.

ZPPI propisuje da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti (čl. 5. st. 1. t. 3.).

Po ocjeni ovog suda, u predmetnom slučaju se ne radi o informaciji u smislu citirane zakonske odredbe, kako to pravilno tvrdi i tuženik. Naime, odlučna činjenica za predmetnu stvar je da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nije dužno poduzimati određene radnje i analize radi stvaranja informacije koju već ne posjeduje kao gotova i izrađena.

Naime, kako proizlazi iz rješenja Hrvatske narodne banke, kao i iz rješenja tuženika, evidencija koju Hrvatska narodna banka vodi u elektronskom obliku po svom sadržaju je mnogo šira i nema karakter upisnika/očevidnika sklopljenih sporazuma o razumijevanju iz članka 218. ZOKI-a odnosno izdanih rješenja iz članka 220. ZOKI-a.

Kako je utvrđeno da zatražena informacija ne postoji kao gotova informacija, pravilno je tuženik odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu uz obrazloženje s kojim je sud suglasan u cijelosti.

Tuženik je pravilno ocijenio da je Hrvatska narodna banka donoseći rješenje, umjesto članka 23. stavka 4. ZPPI-a na temelju kojeg je odbacila tužiteljev zahtjev, trebala primijeniti članak 23. stavak 5. točku 4. ZPPI-a i odbiti tužiteljev zahtjev. Međutim pravilno je odbijena tužiteljeva žalba u smislu odredbe članka 116. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) jer takav nedostatak u prvostupanjskom postupku nije mogao utjecati na rješenje predmetne upravne stvari.

Kako je po ocjeni ovog suda tuženikovo rješenje zakonito, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 17. svibnja 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš. v.r.